

Małgorzata Czuj

Technika

Plan wynikowy

5

Plan wynikowy

Kryteria oceniania wiedzy i umiejętności z techniki w klasie 5 szkoły podstawowej

Zagadnienie	Temat lekcji	Liczba godzin	Treści nauczania	Wymagania – wiadomości i umiejętności					Metody pracy, materiały i pomoce dydaktyczne
				konieczne (dopuszczająca)	podstawowe (dostateczna)	rozszerzające (dobra)	dopełniające (bardzo dobra)	wykraczające (celująca)	
				Po zakończonej lekcji uczeń:					
Jestem bezpieczny	Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy	1	<ul style="list-style-type: none"> definicja techniki zasady korzystania z podręcznika, znaczenie ikon użytych w publikacji definicja terminu BHP zasady BHP podczas zajęć regulamin pracowni technicznej rola planu pracy w działaniach technicznych zasady pracy podczas realizacji zadań technicznych skutki niewłaściwych zachowań 	<ul style="list-style-type: none"> poznaje pojęcie <i>technika</i> uczy się korzystania z podręcznika, przyswaja sobie znaczenie ikon zapoznaje się z zasadami pracy na lekcji poznaje znaczenie skrótu BHP i uświadamia sobie, jak ważne jest przestrzeganie zasad bezpiecznej pracy zaznajamia się z regulaminem pracowni technicznej, zobowiązuje się do przestrzegania ustalonych w nim zasad kształci nawyki właściwego postępowania podczas wykonywania zadań na przykładach uczy się przewidywania skutków niewłaściwych zachowań podczas pracy na lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> poznaje pojęcie <i>technika</i> uczy się korzystania z podręcznika, przyswaja sobie znaczenie ikon zapoznaje się z zasadami pracy na lekcji poznaje znaczenie skrótu BHP uczy się przestrzegania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy na lekcji zaznajamia się z regulaminem pracowni technicznej, zobowiązuje się do przestrzegania ustalonych w nim zasad dowiaduje się, dlaczego warto pracować zgodnie z planem kształci nawyki właściwego postępowania podczas wykonywania zadań na przykładach uczy się przewidywania skutków niewłaściwych zachowań podczas pracy na lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> rozumie pojęcie <i>technika</i> uczy się korzystania z podręcznika, przyswaja sobie znaczenie ikon zapoznaje się z zasadami pracy na lekcji definiuje pojęcie BHP i rozumie jego znaczenie zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy na lekcji zna regulamin pracowni technicznej, zobowiązuje się do przestrzegania ustalonych w nim zasad rozumie zasadność pracy według planu kształci nawyki właściwego postępowania podczas wykonywania zadań uczy się przewidywania skutków niewłaściwych zachowań podczas pracy na lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcie <i>technika</i> zna zasady korzystania z podręcznika oraz znaczenie ikon zna zasady pracy na lekcji definiuje pojęcie BHP i rozumie jego znaczenie zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy na lekcji zna regulamin pracowni technicznej, zobowiązuje się do przestrzegania ustalonych w nim zasad rozumie zasadność pracy według planu kształci nawyki właściwego postępowania podczas wykonywania zadań przewiduje skutki niewłaściwych zachowań podczas pracy na lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcie <i>technika</i> wie, jak korzystać z podręcznika, rozumie znaczenie ikon zna i określa zasady pracy na lekcji definiuje pojęcie BHP i wyjaśnia jego znaczenie zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy na lekcji zna regulamin pracowni technicznej, zobowiązuje się do przestrzegania ustalonych w nim zasad rozumie zasadność pracy według planu kształci nawyki właściwego postępowania podczas wykonywania zadań przewiduje skutki niewłaściwych zachowań podczas pracy na lekcji aktywnie uczestniczy w zajęciach 	<p>Metody pracy: rozmowa dydaktyczna, pokaz, analiza tekstu, dyskusja</p> <p>Materiały dydaktyczne: - podręcznik <i>Technika 5</i>, temat <i>Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy</i>, ksero regulaminu pracowni technicznej w formacie A6 dla każdego ucznia</p>

<p>1. Materiały konstrukcyjne – papier</p>	<p>1. Niezwykły wynalazek – papier</p>	<p>1</p>	<ul style="list-style-type: none"> historia papieru surowce wykorzystywane do produkcji papieru (włókna organiczne, substancje niewłókniste, substancje chemiczne) proces produkcji papieru terminologia techniczna w obrębie zagadnienia wytwarzanie papieru czerpanego znaczenie wynalazienia papieru 	<ul style="list-style-type: none"> poznaje historię papieru dowiaduje się, jakie surowce są stosowane do produkcji papieru wykazuje minimalną wiedzę na temat procesu produkcji papieru poznaje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia dowiaduje się, jak powstaje papier w warunkach domowych 	<ul style="list-style-type: none"> poznaje historię papieru zapoznaje się z trzema grupami surowców stosowanych do produkcji papieru podaje przykłady surowców wykorzystywanych do wytwarzania papieru z pomocą nauczyciela opisuje przebieg procesu produkcji papieru uczy się terminologii technicznej w obrębie zagadnienia poznaje możliwości tworzenia papieru w warunkach domowych 	<ul style="list-style-type: none"> poznaje historię papieru zapoznaje się z trzema grupami surowców stosowanych do produkcji papieru (włóknami organicznymi, substancjami niewłóknistymi, substancjami chemicznymi) wymienia surowce wykorzystywane do wytwarzania papieru i przyporządkowuje je do poszczególnych grup korzystając z materiałów dydaktycznych, opisuje przebieg procesu produkcji papieru uczy się terminologii technicznej w obrębie zagadnienia zna możliwości tworzenia papieru w warunkach domowych podaje przykładowe argumenty świadczące o wartości wynalazku 	<ul style="list-style-type: none"> poznaje historię papieru zna trzy grupy surowców stosowanych do produkcji papieru (włókna organiczne, substancje niewłókniste, substancje chemiczne) wymienia surowce wykorzystywane do wytwarzania papieru i przyporządkowuje je do poszczególnych grup wie, jak przebiega proces produkcji papieru stosuje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia zna możliwości tworzenia papieru w warunkach domowych ma świadomość wartości wynalazku 	<ul style="list-style-type: none"> zna historię papieru, wykazuje zainteresowanie zagadnieniem zna trzy grupy surowców stosowanych do produkcji papieru (włókna organiczne, substancje niewłókniste, substancje chemiczne) wymienia surowce wykorzystywane do wytwarzania papieru i przyporządkowuje je do poszczególnych grup wie, jak przebiega proces produkcji papieru stosuje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia zna możliwości tworzenia papieru w warunkach domowych i podejmuje samodzielne próby jego pozyskania ma świadomość wartości wynalazku wykazuje zainteresowanie zagadnieniem i gromadzi związane z nim materiały dodatkowe 	<p>Metody pracy: rozmowa dydaktyczna, obserwacja, projekcja filmu, praca z podręcznikiem, ćwiczenia w obrębie zagadnienia</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 1 <i>Materiały konstrukcyjne – papier</i>, temat <i>Niezwykły wynalazek – papier</i>, film, np. https://www.youtube.com/watch?v=g8mdaPG-65c (od 5 min 30 s do 10 min 7 s), plansza z nazwami urządzeń: PIŁA, REBAK, WARNIK, MIESZARKA, STÓŁ SITOWY, WAŁKI SUSZACE, KALANDRY, KRAJARKA</p>
	<p>2. Dekoracyjne naczynie z papier-mâché</p>	<p>3</p>	<ul style="list-style-type: none"> organizacja warsztatu pracy operacje technologiczne podczas wytwarzania papieru normy czasowe planu pracy projektowanie – tworzenie szkiców rysunkowych przedmiotu bezpieczne posługiwanie się narzędziami zasady bezpieczeństwa pracy zasada oszczędnego gospodarowania materiałami kształcenie zdolności manualnych i konstrukcyjnych 	<ul style="list-style-type: none"> wykonuje zadanie motywowany do pracy dopingowany przez nauczyciela realizuje zadanie w wydłużonym czasie pracy z pomocą nauczyciela tworzy szkic rysunkowy uczy się bezpiecznie posługiwać narzędziami zmotywowany pilnuje porządku w miejscu pracy konstruuje z pomocą i motywacją ze strony nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> uczy się pracować według określonego planu wykonuje zadanie w nieco wydłużonym czasie z pomocą nauczyciela tworzy projekt rysunkowy uczy się posługiwać narzędziami zgodnie z ich przeznaczeniem utrzymuje względny porządek na stanowisku pracy uczy się oszczędnie gospodarować materiałami kształci zdolności konstrukcyjne i manualne 	<ul style="list-style-type: none"> wdraża się do pracy według określonego planu, zachowując kolejność działań (operacji technologicznych) stosuje się do norm czasowych przewidzianych w planie pracy, sprawnie realizuje zadanie tworzy odręczny szkic rysunkowy – projekt naczynia wykonuje pracę według określonego planu, na podstawie własnego projektu rysunkowego bezpiecznie posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa dba o porządek na stanowisku pracy oszczędnie gospodaruje materiałami kształci zdolności konstrukcyjne i manualne 	<ul style="list-style-type: none"> pracuje według określonego planu, zachowując kolejność działań (operacji technologicznych) sprawnie wykonuje działania, mieszcząc się w ramach czasowych przewidzianych na wykonanie zadania samodzielnie tworzy odręczny szkic rysunkowy – projekt naczynia wykonuje pracę według określonego planu, na podstawie własnego projektu rysunkowego bezpiecznie posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa dba o porządek na stanowisku pracy oszczędnie gospodaruje materiałami kształci zdolności konstrukcyjne i manualne 	<ul style="list-style-type: none"> z zaangażowaniem pracuje według określonego planu, zachowując kolejność działań (operacji technologicznych) sprawnie wykonuje działania, mieszcząc się w ramach czasowych przewidzianych na wykonanie zadania tworzy odręczny szkic rysunkowy wzbogacony o własne rozwiązania konstrukcyjne wykonuje pracę według określonego planu, na podstawie własnego projektu rysunkowego bezpiecznie posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa dba o porządek na stanowisku pracy oszczędnie gospodaruje materiałami kształci zdolności konstrukcyjne i manualne podejmuje dodatkowe działania w obrębie zagadnienia 	<p>Metody pracy: instruktaż słowny, prezentacja wizualna, projektowanie, praktyczne działanie</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 1 <i>Materiały konstrukcyjne – papier</i>, temat <i>Dekoracyjne naczynie z papier-mâché</i> z instrukcją fotograficzną <i>Krok po kroku</i></p>

3. Poznajemy papier	1	<ul style="list-style-type: none"> gatunki papieru zależność między przeznaczeniem i jakością papieru a surowcem użytym do jego produkcji klasy papieru właściwości papieru: gramatura, grubość, gładkość, białość, nieprzezroczystość, połysk formaty papieru według normy ISO 216 określanie formatu papieru w ćwiczeniu praktycznym umiejętne posługiwanie się narzędziami zasady BHP kształcenie zdolności technicznych i umiejętności manualnych terminologia techniczna w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> poznaje gatunki papieru dowiaduje się, że istnieje zależność między przeznaczeniem i jakością papieru a surowcem użytym do jego produkcji wie, że istnieją klasy papieru potrafi wymienić wybraną właściwość papieru umie określić format papieru na konkretnym przykładzie (kartka papieru ksero, zeszyt itp.) podejmuje działania z pomocą i motywacją nauczyciela uczy się posługiwać narzędziami utrzymuje względny porządek w miejscu pracy 	<ul style="list-style-type: none"> poznaje gatunki papieru wie, że istnieje zależność między przeznaczeniem i jakością papieru a surowcem użytym do jego produkcji określa klasy papieru wymienia i nazywa niektóre właściwości papieru potrafi określić większość formatów papieru na podstawie ich wymiarów wykonuje ćwiczenie, stosując właściwy format papieru poprawnie posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa kształci zdolności techniczne i umiejętności manualne poznaje słownictwo techniczne 	<ul style="list-style-type: none"> poznaje gatunki papieru wie, że istnieje zależność między przeznaczeniem i jakością papieru a surowcem użytym do jego produkcji określa klasy papieru wymienia i nazywa niektóre właściwości papieru potrafi określić większość formatów papieru na podstawie ich wymiarów wykonuje ćwiczenie, stosując właściwy format papieru poprawnie posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa kształci zdolności techniczne i umiejętności manualne poznaje słownictwo techniczne 	<ul style="list-style-type: none"> zna gatunki papieru rozumie zależność między przeznaczeniem i jakością papieru a surowcem użytym do jego produkcji (papier bezdrzewny, papier drzewny) określa klasy papieru wymienia i nazywa właściwości papieru: gramaturę, grubość, gładkość, białość, nieprzezroczystość, połysk potrafi określić formaty papieru na podstawie ich wymiarów wykonuje ćwiczenie, stosując właściwy format papieru umiejętnie posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa kształci zdolności techniczne i umiejętności manualne posługuje się słownictwem technicznym 	<ul style="list-style-type: none"> zna i opisuje gatunki papieru rozumie zależność między przeznaczeniem i jakością papieru a surowcem użytym do jego produkcji (papier bezdrzewny, papier drzewny) określa klasy papieru i wymienia surowce, z których powstają wymienia i nazywa właściwości papieru: gramaturę, grubość, gładkość, białość, nieprzezroczystość, połysk potrafi określić formaty papieru na podstawie ich wymiarów samodzielnie wykonuje ćwiczenie, stosując właściwy format papieru umiejętnie posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa kształci zdolności techniczne i umiejętności manualne biegle operuje słownictwem technicznym podejmuje dodatkowe działania w obrębie zagadnienia 	<p>Metody pracy: pokaz, rozmowa dydaktyczna, mapa myśli, obserwacja, praca z tekstem, praktyczne działanie</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 1 <i>Materiały konstrukcyjne – papier</i>, temat <i>Poznajemy papier</i>, różne rodzaje papieru, pisaki, duży arkusz papieru pakowego</p>
4. Wyroby papierowe	2	<ul style="list-style-type: none"> wpływ właściwości papieru na jego zastosowanie rodzaje papieru zróżnicowanie wyrobów papierniczych umiejętność doboru materiałów papierniczych do wykonywanego zadania planowanie realizacji zadania zasady bezpieczeństwa podczas posługiwania się narzędziami kształcenie zdolności technicznych i umiejętności manualnych terminologia techniczna w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> uczy się rozpoznawać właściwości papieru z pomocą nauczyciela wymienia niektóre rodzaje papieru potrafi wskazać przykład wyrobu papierniczego z pomocą i motywacją nauczyciela wykonuje kartkę okolicznościową uczy się słownictwa technicznego motywowany pilnuje porządku w miejscu pracy kształci zdolności techniczne i umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> wie, że właściwości papieru mają wpływ na jego zastosowanie wymienia niektóre rodzaje papieru wskazuje przykłady wyrobów papierniczych z pomocą nauczyciela wykorzystuje materiały papiernicze do wykonania kartki okolicznościowej poznaje słownictwo techniczne uczy się przestrzegania zasad bezpieczeństwa kształci zdolności techniczne i umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> wie, że właściwości papieru mają wpływ na jego zastosowanie zna rodzaje papieru wymienia wyroby papiernicze, wskazuje przykłady w najbliższym otoczeniu stosuje materiały papiernicze o różnej strukturze do wykonania kartki okolicznościowej poznaje słownictwo techniczne zestawia różne rodzaje papieru dla uzyskania estetycznego wyglądu pracy potrafi zaplanować i przewidzieć efekt swoich działań przestrzega zasad bezpieczeństwa kształci zdolności techniczne i umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje zastosowanie papieru zgodnie z jego właściwościami zna i omawia rodzaje papieru wymienia wyroby papiernicze i wskazuje ich zastosowanie na konkretnych przykładach zna słownictwo techniczne w obrębie zagadnienia umiejętnie zestawia różne rodzaje papieru dla uzyskania estetycznego wyglądu pracy potrafi zaplanować i przewidzieć efekt swoich działań przestrzega zasad bezpieczeństwa kształci zdolności techniczne i umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje zastosowanie papieru zgodnie z jego właściwościami zna i omawia rodzaje papieru wymienia wyroby papiernicze i wskazuje ich zastosowanie na konkretnych przykładach sprawnie operuje słownictwem technicznym w obrębie zagadnienia umiejętnie i pomysłowo zestawia różne rodzaje papieru dla uzyskania estetycznego wyglądu pracy potrafi zaplanować i przewidzieć efekt swoich działań przestrzega zasad bezpieczeństwa wykazuje zdolności techniczne i umiejętności manualne podejmuje dodatkowe działania w obrębie zagadnienia 	<p>Metody pracy: pokaz, rozmowa dydaktyczna, obserwacja, praca z tekstem, praktyczne działanie</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 1 <i>Materiały konstrukcyjne – papier</i>, temat <i>Wyroby papierowe</i>, różne rodzaje papieru</p>

5. Przyrządy i narzędzia do prac z papierem	2	<ul style="list-style-type: none"> • metody obróbki papieru (prycinanie, klejenie, zdobienie, karbowanie, skręcanie) • przybory kreślarskie • zastosowanie przyrządów i narzędzi do prac z papierem • realizacja zadania na podstawie planu pracy • zasady bezpieczeństwa podczas posługiwania się narzędziami • kształcenie zdolności technicznych i umiejętności manualnych • terminologia techniczna w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • z pomocą i motywacją nauczyciela wykonuje część zadań w zakresie obróbki papieru • wymienia niektóre funkcje przyborów do mierzenia i kreślenia, cięcia, łączenia, uplastyczniania • stosuje przybory i narzędzia do wykonania konstrukcji przestrzennej z papieru • uczy się terminologii technicznej w obrębie zagadnienia • z pomocą nauczyciela wykonuje zadanie techniczne • doskonalą umiejętność bezpiecznego posługiwania się narzędziami 	<ul style="list-style-type: none"> • wykonuje część zadań w zakresie obróbki papieru • wymienia niektóre funkcje przyborów do mierzenia i kreślenia, cięcia, łączenia, uplastyczniania • stosuje przybory i narzędzia do wykonania konstrukcji przestrzennej z papieru • uczy się terminologii technicznej w obrębie zagadnienia • z pomocą nauczyciela wykonuje zadanie techniczne • doskonalą umiejętność bezpiecznego posługiwania się narzędziami • uczy się przestrzegania zasad bezpieczeństwa • kształcą zdolności techniczne i umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> • zna metody obróbki papieru: przycinanie, klejenie, zdobienie, karbowanie, skręcanie • wymienia funkcje przyborów do mierzenia i kreślenia, cięcia, łączenia, uplastyczniania • stosuje przybory i narzędzia do wykonania konstrukcji przestrzennej z papieru • zna terminologię techniczną w obrębie zagadnienia • wykonuje pracę według określonego planu • umiejętnie posługuje się narzędziami • przestrzega zasad bezpieczeństwa • kształcą zdolności techniczne i umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> • zna metody obróbki papieru: przycinanie, klejenie, zdobienie, karbowanie, skręcanie • wymienia funkcje przyborów do mierzenia i kreślenia, cięcia, łączenia, uplastyczniania • umiejętnie stosuje przybory i narzędzia do wykonania konstrukcji przestrzennej z papieru • posługuje się terminologią techniczną w obrębie zagadnienia • wykonuje pracę według określonego planu • umiejętnie posługuje się narzędziami • przestrzega zasad bezpieczeństwa • wykazuje zdolności techniczne i umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> • zna metody obróbki papieru: przycinanie, klejenie, zdobienie, karbowanie, skręcanie • wymienia funkcje przyborów do mierzenia i kreślenia, cięcia, łączenia, uplastyczniania • umiejętnie stosuje przybory i narzędzia do wykonania konstrukcji przestrzennej z papieru • posługuje się terminologią techniczną w obrębie zagadnienia • z zaangażowaniem wykonuje pracę według określonego planu • umiejętnie posługuje się narzędziami • przestrzega zasad bezpieczeństwa • wykazuje duże zdolności techniczne i umiejętności manualne • podejmuje dodatkowe działania w obrębie zagadnienia 	<p>Metody pracy: pokaz, rozmowa dydaktyczna, obserwacja, praca z tekstem, praktyczne działanie</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 1 <i>Materiały konstrukcyjne – papier</i>, temat <i>Przybory i narzędzia do prac z papierem</i>, różne materiały i narzędzia – w miarę możliwości wszystkie wymienione w podręczniku, kartki lub plakiety z napisami na stoliki: MIERZENIE, CIĘCIE, ŁĄCZENIE, UPLASTYCZNIANIE</p>
---	---	--	--	--	---	--	---	---

6. Lampion modułowy	3	<ul style="list-style-type: none"> zasada budowania konstrukcji przestrzennej techniką plastra miodu umiejętność czytania rysunków technicznych kreślenie wzornika na podstawie rysunku technicznego realizacja zadania na podstawie planu pracy z zachowaniem norm czasowych zasady bezpieczeństwa podczas posługiwania się narzędziami kształcenie zdolności technicznych i umiejętności manualnych 	<ul style="list-style-type: none"> z pomocą nauczyciela uczy się budowy konstrukcji przestrzennej techniką plastra miodu motywowany i instruowany przez nauczyciela podejmuje próbę budowania konstrukcji przestrzennej z papieru z trudem i pod kierunkiem nauczyciela podejmuje próby odczytywania rysunków technicznych motywowany uczy się konstruowania z wykorzystaniem szablonu elementu z motywacją ze strony nauczyciela wykonuje niepełną konstrukcję przestrzenną doskonali umiejętność bezpiecznego posługiwania się narzędziami uczy się przestrzegania zasad bezpieczeństwa nie zachowuje porządku na stanowisku pracy podczas pracy zużywa znaczną ilość materiałów kształci zdolności konstrukcyjne i manualne 	<ul style="list-style-type: none"> z pomocą nauczyciela uczy się budowy konstrukcji przestrzennej techniką plastra miodu instruowany buduje konstrukcję przestrzenną z papieru pod kierunkiem nauczyciela czyta rysunki techniczne z pomocą nauczyciela wykreśla kształt wzornika na podstawie treści podręcznika uczy się konstruowania instruowany przez nauczyciela na wielu etapach pracy wykonuje zadanie w wydłużonym czasie bezpiecznie posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa zachowuje względny porządek na stanowisku pracy podczas pracy zużywa nadmierną ilość materiałów kształci zdolności konstrukcyjne i manualne 	<ul style="list-style-type: none"> uczy się budowy konstrukcji przestrzennej techniką plastra miodu poprawnie buduje konstrukcję przestrzenną z papieru czyta rysunki techniczne wykreśla kształt wzornika na podstawie treści podręcznika wykonuje pracę według określonego planu, na podstawie narysowanego wzornika wdraża się do pracy według określonego planu, z zachowaniem kolejności działań (operacji technologicznych) stara się wykonywać pracę w normach czasowych przewidzianych w planie bezpiecznie posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa stara się zachować porządek na stanowisku pracy próbuje oszczędnie gospodarować materiałami kształci zdolności konstrukcyjne i manualne 	<ul style="list-style-type: none"> wie, jak zbudowana jest konstrukcja przestrzenna w technice plastra miodu sprawnie buduje konstrukcję przestrzenną z papieru poprawnie czyta rysunki techniczne wykreśla kształt wzornika na podstawie załączonego rysunku technicznego wykonuje pracę według określonego założenia, na podstawie narysowanego wzornika wdraża się do pracy według określonego planu, z zachowaniem kolejności działań (operacji technologicznych) stosuje się do norm czasowych przewidzianych w planie pracy, sprawnie wykonuje zadanie bezpiecznie posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa dba o porządek na stanowisku pracy oszczędnie gospodaruje materiałami kształci zdolności konstrukcyjne i manualne 	<ul style="list-style-type: none"> zna i omawia konstrukcję przestrzenną w technice plastra miodu umiejętnie buduje konstrukcję przestrzenną z papieru biegle czyta rysunki techniczne wykreśla kształt wzornika na podstawie załączonego rysunku technicznego starannie wykonuje pracę według określonego założenia, na podstawie narysowanego wzornika pracuje zgodnie z planem, zachowując kolejność działań (operacji technologicznych) stosuje się do norm czasowych przewidzianych w planie pracy, sprawnie wykonuje zadanie bezpiecznie posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa dba o porządek na stanowisku pracy oszczędnie gospodaruje materiałami kształci zdolności konstrukcyjne i manualne wzbogaca konstrukcję dodatkowymi elementami 	<p>Metody pracy: instruktaż słowny, prezentacja wizualna, projektowanie, praktyczne działanie</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 1 <i>Materiały konstrukcyjne – papier</i>, temat <i>Lampion modułowy</i> z instrukcją fotograficzną <i>Krok po kroku</i></p>
---------------------	---	---	--	--	--	---	--	---

7. Origami	2	<ul style="list-style-type: none"> definicja origami historia sztuki origami rodzaje konstrukcji: origami, kirigami, kusudama, origami modułowe podstawowe konstrukcje (bazy): kwadrat, trójkąt, szafa, koperta, latawiec konstruowanie przestrzenne ozdoby techniką origami zasada precyzji podczas tworzenia konstrukcji origami terminologia techniczna w obrębie zagadnienia zasady bezpieczeństwa podczas realizacji zadania kształcenie umiejętności konstrukcyjnych i manualnych 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi rozpoznać konstrukcję origami poznaje historię origami rozpoznaje niektóre rodzaje składanych konstrukcji z pomocą nauczyciela tworzy podstawowe konstrukcje (bazy) motywowany przez nauczyciela wykonuje ozdobę na stół techniką origami poznaje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia uczy się zasad bezpieczeństwa kształci zdolności techniczne i umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi wyjaśnić, czym jest origami poznaje historię origami rozpoznaje i kojarzy niektóre rodzaje składanych konstrukcji z pomocą nauczyciela tworzy podstawowe konstrukcje (bazy) z pomocą nauczyciela wykonuje ozdobę na stół techniką origami poznaje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia uczy się zasad bezpieczeństwa kształci zdolności techniczne i umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje origami jako sztukę składania papieru poznaje historię origami rozpoznaje rodzaje składanych konstrukcji: origami, kirigami, kusudama, origami modułowe zna i tworzy podstawowe konstrukcje (bazy): kwadrat, trójkąt, szafa, koperta, latawiec wykonuje techniką origami ozdobę na stół z papierowej serwety wie, że należy dokładnie wykonywać poszczególne etapy zadania zna terminologię techniczną w obrębie zagadnienia przestrzega zasad bezpieczeństwa kształci zdolności techniczne i umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje origami jako sztukę składania papieru zna historię origami rozpoznaje i omawia rodzaje składanych konstrukcji: origami, kirigami, kusudama, origami modułowe zna i sprawnie tworzy podstawowe konstrukcje (bazy): kwadrat, trójkąt, szafa, koperta, latawiec wykonuje techniką origami ozdobę na stół z papierowej serwety ma świadomość konieczności dokładnego wykonywania kolejnych etapów składania papieru ze względu na efekt końcowy zna i stosuje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia przestrzega zasad bezpieczeństwa kształci zdolności techniczne i umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje origami jako sztukę składania papieru zna historię origami rozpoznaje i omawia rodzaje składanych konstrukcji: origami, kirigami, kusudama, origami modułowe zna i z zaangażowaniem tworzy podstawowe konstrukcje (bazy): kwadrat, trójkąt, szafa, koperta, latawiec z zaangażowaniem wykonuje techniką origami ozdobę na stół z papierowej serwety ma świadomość konieczności dokładnego wykonywania kolejnych etapów składania papieru ze względu na efekt końcowy sprawnie posługuje się terminologią techniczną w obrębie zagadnienia przestrzega zasad bezpieczeństwa kształci zdolności techniczne i umiejętności manualne podejmuje dodatkowe działania 	<p>Metody pracy: prezentacja, rozmowa dydaktyczna, obserwacja, praca z tekstem, praktyczne działanie</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 1 <i>Materiały konstrukcyjne – papier</i>, temat <i>Origami</i>, przykłady konstrukcji: origami klasycznego, modułowego, kirigami oraz kusudamy (modele lub zdjęcia), papier kolorowy do origami, nożyce</p>
8. Podsumowanie działu 1	1	<ul style="list-style-type: none"> utrwalenie wiadomości o papierze jako materiale konstrukcyjnym surowce stosowane do produkcji papieru proces produkcji papieru właściwości papieru: gramatura, grubość, gładkość, białość, nieprzezroczystość, połysk przybory i narzędzia do obróbki papieru terminologia techniczna w obrębie zagadnienia znaczenie wynalazku papieru 	<ul style="list-style-type: none"> poznaje historię papieru dowiaduje się, jakie surowce są stosowane do produkcji papieru wykazuje minimalną wiedzę o procesie produkcji papieru uczy się terminologii technicznej w obrębie zagadnienia motywowany pilnuje porządku na stanowisku pracy 	<ul style="list-style-type: none"> utrwała wiadomości o papierze jako materiale konstrukcyjnym wymienia niektóre surowce wykorzystywane do produkcji papieru korzystając z tekstów źródłowych lub notatek opisuje przebieg procesu produkcji papieru nazywa niektóre właściwości papieru wymienia funkcje przyborów do mierzenia, cięcia, łączenia i uplastyczniania z pomocą nauczyciela nazywa rodzaje papieru poznaje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> utrwała wiadomości o papierze jako materiale konstrukcyjnym wymienia surowce wykorzystywane do produkcji papieru ma ogólną orientację na temat tego, jak przebiega proces produkcji papieru nazywa właściwości papieru: gramaturę, grubość, gładkość, białość, nieprzezroczystość, połysk wymienia funkcje przyborów do mierzenia, cięcia, łączenia i uplastyczniania nazywa rodzaje papieru zna terminologię techniczną w obrębie zagadnienia ma świadomość wartości wynalazku 	<ul style="list-style-type: none"> utrwała wiadomości o papierze jako materiale konstrukcyjnym wymienia surowce wykorzystywane do produkcji papieru i przyporządkowuje je do poszczególnych grup wie, jak przebiega proces produkcji papieru nazywa i omawia właściwości papieru: gramaturę, grubość, gładkość, białość, nieprzezroczystość, połysk wymienia i omawia funkcje przyborów do mierzenia, cięcia, łączenia i uplastyczniania nazywa i omawia rodzaje papieru stosuje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia ma świadomość wartości wynalazku 	<ul style="list-style-type: none"> utrwała wiadomości o papierze jako materiale konstrukcyjnym wymienia surowce wykorzystywane do produkcji papieru i przyporządkowuje je do poszczególnych grup wie, jak przebiega proces produkcji papieru i go opisuje nazywa i omawia właściwości papieru: gramaturę, grubość, gładkość, białość, nieprzezroczystość, połysk wymienia i omawia funkcje przyborów do mierzenia, cięcia, łączenia, uplastyczniania nazywa i omawia rodzaje papieru biegle stosuje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia ma świadomość wartości wynalazku podejmuje dodatkowe działania w obrębie zagadnienia 	<p>Metody pracy: rozmowa dydaktyczna, praca z tekstem, ćwiczenia w obrębie zagadnienia, gry dydaktyczne</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 1 <i>Materiały konstrukcyjne – papier</i>, temat <i>Podsumowanie działu 1</i>, krzyżówka (ksero dla każdego ucznia), kartki z napisami: GRAMATURA, GŁADKOŚĆ, NIEPRZEZROCZYSTOŚĆ, POŁYSK, GRUBOŚĆ, FORMAT</p>

2. Wyroby włókiennicze	1. Włókna i ich pochodzenie	1	<ul style="list-style-type: none"> rodzaje włókien podział włókien ze względu na źródło surowca, z którego są wykonane proces produkcji włókna lnianego charakterystyka włókien chemicznych zastosowanie włókien w przemyśle oddziaływanie włókien chemicznych na środowisko terminologia techniczna w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> motywowany i z pomocą nauczyciela podejmuje próby rozpoznawania niektórych rodzajów włókien poznaje proces produkcji włókna lnianego motywowany i kierunkowany przez nauczyciela próbuje podać przykład wyrobu włókienniczego z pomocą nauczyciela podejmuje próbę określenia zastosowania wybranych włókien w przemyśle uczy się terminologii technicznej w obrębie zagadnienia poznaje przykłady oddziaływania włókien chemicznych na środowisko 	<ul style="list-style-type: none"> zna rodzaje włókien i potrafi podzielić niektóre z nich ze względu na źródło surowca, z którego są wykonane (naturalne, chemiczne) poznaje proces produkcji włókna lnianego rozpoznaje i nazywa wyroby bawełniane nazywa i opisuje niektóre cechy włókien chemicznych określa zastosowanie wybranych włókien w przemyśle wzbogaca słownictwo techniczne w obrębie zagadnienia ma świadomość oddziaływania włókien chemicznych na środowisko 	<ul style="list-style-type: none"> zna rodzaje włókien i potrafi podzielić większość z nich ze względu na źródło surowca, z którego są wykonane (naturalne, chemiczne) poznaje proces produkcji włókna lnianego rozpoznaje i nazywa wyroby bawełniane nazywa i opisuje większość cech włókien chemicznych określa zastosowanie wybranych włókien w przemyśle zna słownictwo techniczne w obrębie zagadnienia ma świadomość oddziaływania włókien chemicznych na środowisko 	<ul style="list-style-type: none"> zna rodzaje włókien i dokonuje ich podziału ze względu na źródło surowca, z którego są wykonane (naturalne, chemiczne) wie, jak przebiega proces produkcji włókna lnianego rozpoznaje i nazywa wyroby bawełniane nazywa i charakteryzuje włókna chemiczne określa zastosowanie wybranych włókien w przemyśle stosuje słownictwo techniczne w obrębie zagadnienia ma świadomość oddziaływania włókien chemicznych na środowisko 	<ul style="list-style-type: none"> nazywa rodzaje włókien i dokonuje ich podziału ze względu na źródło surowca, z którego są wykonane (naturalne, chemiczne) potrafi omówić proces produkcji włókna lnianego rozpoznaje i nazywa wyroby bawełniane nazywa i charakteryzuje włókna chemiczne określa i opisuje zastosowanie wybranych włókien w przemyśle sprawnie posługuje się słownictwem technicznym w obrębie zagadnienia wyjaśnia, w jaki sposób włókna chemiczne oddziałują na środowisko, podaje przykłady wykazuje się wiedzą wykraczającą poza treści programowe 	<p>Metody pracy: pogadanka z wizualizacją omawianych treści, pokaz, doświadczenie, praca z podręcznikiem, mapa myśli</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 2 <i>Materiały włókiennicze</i>, temat <i>Włókna i ich pochodzenie</i>, przykłady różnych materiałów włókienniczych</p>
	2. Rozpoznanie włókien	1	<ul style="list-style-type: none"> definicja krajki skład surowcowy tkanin kody barwne na krajce tkaniny definicja wszywki odzieżowej określanie rodzaju włókna na podstawie pięcionitkowego kodu barwnego oraz informacji z wszywki odzieżowej rozpoznawanie tkanin przez zastosowanie próby: moczenia i suszenia, gniecienia, ogniowej umiejętność wyboru ubrania ze względu na skład surowcowy 	<ul style="list-style-type: none"> motywowany i kierunkowany podejmuje próbę wyjaśnienia, czym jest krajka poznaje sposób odczytywania składu surowcowego tkaniny z pięcionitkowego kodu barwnego wie, do czego służy wszywka odzieżowa dowiaduje się, jak można rozpoznać tkaninę przez wykonanie próby: moczenia i suszenia, gniecienia, ogniowej 	<ul style="list-style-type: none"> podejmuje próbę wyjaśnienia, czym jest krajka z pomocą nauczyciela odczytuje skład surowcowy tkanin przez rozszyfrowanie pięcionitkowego kodu barwnego na krajce wie, co to jest wszywka odzieżowa i w jakim celu się ją stosuje określa rodzaj włókna na podstawie informacji z wszywki dołączonej do produktu wie, jak rozpoznać tkaninę za pomocą próby: moczenia i suszenia, gniecienia, ogniowej uczy się dokonywania wyboru ubrania ze względu na skład surowcowy 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, czym jest krajka w miarę poprawnie odczytuje skład surowcowy tkanin przez rozszyfrowanie pięcionitkowego kodu barwnego na krajce wie, co to jest wszywka odzieżowa i w jakim celu się ją stosuje określa rodzaj włókna na podstawie informacji z wszywki dołączonej do produktu wie, jak rozpoznać tkaninę za pomocą próby: moczenia i suszenia, gniecienia, ogniowej uczy się dokonywania wyboru ubrania ze względu na skład surowcowy 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, czym jest krajka odczytuje skład surowcowy tkanin przez rozszyfrowanie pięcionitkowego kodu barwnego na krajce wie, co to jest wszywka odzieżowa i w jakim celu się ją stosuje określa rodzaj włókna na podstawie informacji z wszywki dołączonej do produktu wie, jak rozpoznać tkaninę za pomocą próby: moczenia i suszenia, gniecienia, ogniowej potrafi dokonać wyboru ubrania ze względu na skład surowcowy 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcie <i>krajka</i>, wskazuje przykłady krajek sprawnie odczytuje skład surowcowy tkanin przez rozszyfrowanie pięcionitkowego kodu barwnego na krajce określa rodzaj włókna na podstawie wszywki odzieżowej rozpoznaje tkaninę za pomocą próby: moczenia i suszenia, gniecienia, ogniowej; uzasadnia otrzymany wynik potrafi dokonać wyboru ubrania z uwzględnieniem składu surowcowego jest zaangażowany, wykazuje zainteresowanie zagadnieniem 	<p>Metody pracy: pogadanka z wizualizacją omawianych treści, pokaz, doświadczenie, praca z podręcznikiem</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 2 <i>Materiały włókiennicze</i>, temat <i>Rozpoznawanie włókien</i>, próbki materiałów z krajką, przykłady wszywek odzieżowych, skrawki wszystkich omawianych tkanin, świeca, szczypcy, naczynie na wodę</p>

<p>3. Wyroby włókiennicze – tkanina</p>	<p>1</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyrób włókienniczy – tkanina • historia produkcji tkanin • proces wytwarzania przędzy • narzędzia i urządzenia do wyrobu tkanin • sploty tkackie • włókniny i przędziny • terminologia techniczna w obrębie zagadnienia • tworzenie schematów splotów tkackich z pasków papieru • organizacja warsztatu pracy • umiejętność posługiwania się sprzętem technicznym • projektowanie tkaniny z uwzględnieniem różnych splotów 	<ul style="list-style-type: none"> • posiada minimalną wiedzę o sposobach wytwarzania tkanin • poznaje historię produkcji tkanin • zapoznaje się z narzędziami i urządzeniami do wyrobu tkanin • poznaje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia • z motywacją i pomocą nauczyciela podejmuje próby wykonania schematów splotów tkackich z pasków papieru • rzadko ma zorganizowany warsztat pracy, często brakuje mu niezbędnych materiałów i narzędzi • wymaga nadzoru podczas korzystania ze sprzętu technicznego • motywowany przez nauczyciela zadanie wykonuje opieszale, w wolnym tempie 	<ul style="list-style-type: none"> • wie, że tkaninę wytwarza się ze splecionych ze sobą nitek • poznaje historię produkcji tkanin • zapoznaje się z narzędziami i urządzeniami do wyrobu tkanin • wie, że tkaninę można wykonywać różnymi sposobami • poznaje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia • instruowany przez nauczyciela wykonuje schematy splotów tkackich z pasków papieru • często jego warsztat pracy jest niekompletny, brakuje w nim niektórych narzędzi i materiałów • wymaga nadzoru podczas korzystania ze sprzętu technicznego • motywowany przez nauczyciela zadanie wykonuje w wolnym tempie 	<ul style="list-style-type: none"> • wie, że tkanina jest wyrobem włókienniczym powstałym z dwóch splecionych ze sobą nitek • poznaje historię produkcji tkanin • wie, jak przebiega proces wytwarzania przędzy • rozpoznaje i nazywa narzędzia i urządzenia do wyrobu tkanin • rozróżnia i podaje nazwy niektórych splotów tkackich • rozpoznaje włókniny i przędziny, choć nie zawsze potrafi je nazwać • poznaje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia • potrafi ułożyć schematy splotów tkackich z pasków papieru • organizuje warsztat pracy • bezpiecznie posługuje się sprzętem technicznym • wykonuje projekt zgodnie z zasadami bezpieczeństwa 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje tkaninę jako wyrób włókienniczy powstały z dwóch splecionych ze sobą nitek (osnowy i wątku) • poznaje historię produkcji tkanin • wie, jak przebiega proces wytwarzania przędzy • rozpoznaje i nazywa narzędzia i urządzenia do wyrobu tkanin • rozróżnia i podaje nazwy splotów tkackich • definiuje włókniny i przędziny • poznaje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia • potrafi ułożyć schematy splotów tkackich z pasków papieru • organizuje warsztat pracy • sprawnie i bezpiecznie posługuje się sprzętem technicznym • wykonuje projekt zgodnie z zasadami bezpieczeństwa 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje tkaninę jako wyrób włókienniczy powstały z dwóch splecionych ze sobą nitek (osnowy i wątku) i potrafi wymienić różne rodzaje splotów • zna historię produkcji tkanin • wie, jak przebiega proces wytwarzania przędzy, i potrafi go omówić • rozpoznaje i nazywa narzędzia i urządzenia do wyrobu tkanin, a także opisuje ich działanie • potrafi nazwać i omówić sposoby tworzenia splotów tkackich • definiuje włókniny i przędziny • sprawnie stosuje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia • tworzy papierowe schematy wszystkich poznanych rodzajów splotów tkackich • ma w pełni zorganizowany warsztat pracy • sprawnie i bezpiecznie posługuje się sprzętem technicznym • wykonuje projekt zgodnie z zasadami bezpieczeństwa 	<p>Metody pracy: rozmowa dydaktyczna, pokaz, obserwacja, praca z tekstem, mapa myśli, praktyczne działania</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 2 <i>Materiały włókiennicze – tkanina</i>, materiał poglądowy w dowolnej formie, tkaniny wykonane różnymi splotami, papierowe paski w dwóch kolorach do prezentacji instruktażowej</p>
--	----------	--	---	---	--	---	---	--

<p>4. Wielobarwny pasiak z włóczki</p>	<p>2</p>	<ul style="list-style-type: none"> definicja pasiaka jako wielobarwnej tkaniny o poprzecznym pasowym splocie sposoby tworzenia tkaniny o zróżnicowanym układzie splotów projektowanie – tworzenie szkicu technicznego organizacja warsztatu pracy tworzenie tkaniny na minikrosnie działanie zgodne z planem pracy bezpieczne posługiwanie się narzędziami wdrażanie do poprawnego konstrukcyjnie i estetycznego wykonania zadania 	<ul style="list-style-type: none"> wykazuje minimalną wiedzę o sposobach wytwarzania tkanin wykonuje schematyczny szkic rysunkowy (projekt) tkaniny sporadycznie ma przygotowany warsztat pracy, który jednak wymaga uzupełnienia ze względu na brak niektórych narzędzi i materiałów zadanie wykonuje motywowany przez nauczyciela uczy się bezpiecznie posługiwać narzędziami 	<ul style="list-style-type: none"> wie, że pasiak jest tkaniną o pasowym splocie wykazuje małą wiedzę o sposobach wytwarzania tkanin wykonuje prosty szkic rysunkowy (projekt) tkaniny sporadycznie ma właściwie przygotowany warsztat pracy z pomocą nauczyciela wykonuje minikrosno i zakłada osnowę tworzy tkaninę w wolnym tempie i bez zaangażowania dopingowany wykonuje zadanie techniczne uczy się bezpiecznie posługiwać narzędziami 	<ul style="list-style-type: none"> wie, że pasiak jest tkaniną o pasowym splocie rozumie, że tkaninę można tworzyć za pomocą różnych splotów wykonuje odręczny szkic rysunkowy (projekt) tkaniny o prostym splocie organizuje warsztat pracy potrafi przygotować minikrosno i założyć osnowę wykonuje tkaninę splotem płóciennym realizuje zadania techniczne zgodnie z planem bezpiecznie posługuje się narzędziami 	<ul style="list-style-type: none"> określa pasiak jako tkaninę o poprzecznym pasowym splocie, najczęściej wielobarwną zna sposoby tworzenia tkaniny za pomocą różnych splotów wykonuje odręczny szkic techniczny (projekt), planuje tkaninę – uwzględnia rodzaje splotów i ich kolorystykę organizuje warsztat pracy przygotowuje minikrosno umiejętnie zakłada osnowę tworzy wielobarwną tkaninę splotem płóciennym lub innym dowolnie wybranym realizuje zadanie zgodnie z planem pracy bezpiecznie posługuje się narzędziami wykonuje zadanie starannie i estetycznie 	<ul style="list-style-type: none"> określa pasiak jako tkaninę o poprzecznym pasowym splocie, najczęściej wielobarwną zna sposoby tworzenia tkaniny wieloma splotami sprawnie wykonuje odręczne szkice techniczne (projekty), planuje tkaninę – uwzględnia rodzaje splotów i ich kolorystykę ma w pełni zorganizowany warsztat pracy samodzielnie przygotowuje minikrosno umiejętnie i sprawnie zakłada osnowę tworzy wielobarwną tkaninę, stosując różne sploty tkackie realizuje zadanie kreatywnie i zgodnie z planem pracy bezpiecznie posługuje się narzędziami wykonuje zadanie starannie i estetycznie realizuje zadania dodatkowe 	<p>Metody pracy: instruktaż słowny i wizualny, projektowanie, praktyczne działanie</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 2 <i>Materiały włókiennicze</i>, temat <i>Wielobarwny pasiak z włóczki</i> z instrukcją fotograficzną <i>Krok po kroku</i></p>
<p>5. Wyroby włókiennicze – dzianina</p>	<p>1</p>	<ul style="list-style-type: none"> definiowanie dzianiny jako wyrobu włókienniczego sposoby tworzenia dzianiny narzędzia i urządzenia do wyrobu dzianiny sploty tkackie porównanie tkaniny i dzianiny zastosowanie dzianiny w przemyśle odzieżowym kształcenie umiejętności rękodzielniczych w zakresie tworzenia dzianiny szydełkiem bezpieczne posługiwanie się narzędziami wdrażanie do poprawnego konstrukcyjnie i estetycznego wykonania zadania 	<ul style="list-style-type: none"> wykazuje fragmentaryczną wiedzę o tworzeniu dzianiny rozpoznaje narzędzia i urządzenia do wyrobu dzianiny z pomocą nauczyciela potrafi odróżnić tkaninę od dzianiny z motywacją i pomocą nauczyciela podejmuje próbę wykonania łańcuszka uczy się posługiwać narzędziami wykonuje zadanie z miłym skutkiem uczy się bezpiecznie posługiwać narzędziami 	<ul style="list-style-type: none"> wie, że dzianina składa się z oczek utworzonych z nitki wskazuje narzędzia służące do produkcji dzianiny potrafi odróżnić tkaninę od dzianiny wie, że z dzianin można szyć ubrania z pomocą nauczyciela uczy się wykonania łańcuszka szydełkiem uczy się bezpiecznie posługiwać narzędziami nie do końca poprawnie wykonuje zadanie techniczne 	<ul style="list-style-type: none"> wie, że dzianina składa się z rządków lub kolumnienek wzajemnie ze sobą połączonych oczek zna sposoby tworzenia dzianiny rozróżnia narzędzia i urządzenia do wyrobu dzianiny zna sploty dziewiarskie dostrzega różnice między tkaniną a dzianiną (układ nici) wie, że dzianiny znajdują zastosowanie w przemyśle odzieżowym kształci umiejętność tworzenia łańcuszka szydełkiem uczy się bezpiecznie posługiwać narzędziami poprawnie wykonuje zadanie 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje dzianinę jako wyrób włókienniczy, który powstaje przez tworzenie rządków lub kolumnienek wzajemnie ze sobą połączonych oczek zna sposoby tworzenia dzianiny wie, jakie narzędzia i urządzenia służą do wyrobu dzianiny zna sploty dziewiarskie wskazuje różnice między tkaniną a dzianiną (układ nici) omawia zastosowanie dzianin w przemyśle odzieżowym kształci umiejętność tworzenia wyrobów dzianinowych za pomocą szydełka – wykonuje łańcuszek bezpiecznie posługuje się narzędziami wykonuje zadanie starannie i estetycznie 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje dzianinę jako wyrób włókienniczy, który powstaje przez tworzenie rządków lub kolumnienek wzajemnie ze sobą połączonych oczek zna różne sposoby tworzenia dzianiny wie, jakie narzędzia i urządzenia służą do wyrobu dzianiny oraz jak działa maszyna dziewiarska zna różne sploty dziewiarskie wskazuje różnice między tkaniną a dzianiną (układ nici) podaje przykłady zastosowania dzianin w przemyśle odzieżowym umiejętnie tworzy dzianinę za pomocą szydełka – wykonuje łańcuszek, półsłupek i słupek sprawnie i bezpiecznie posługuje się narzędziami wykonuje zadanie starannie i estetycznie 	<p>Metody pracy: rozmowa dydaktyczna, pokaz, obserwacja, praca z tekstem, mapa myśli, praktyczne działanie</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 2 <i>Materiały włókiennicze – dzianina</i>, materiał poglądowy w dowolnie wybranej formie, przykłady wyrobów włókienniczych, narzędzia dziewiarskie (druły i szydełko), włóczka</p>

<p>6. Makrama – technika wiązania węzłów</p>	<p>2–3</p>	<ul style="list-style-type: none"> definiowanie makramy jako techniki rękodzielniczej polegającej na wiązaniu węzłów użytkowe i dekoracyjne funkcje makramy materiały i narzędzia do wyrobu makramy rodzaje węzłów makramowych: festonowy, płaski podwójny, spiralny, Józefina organizacja warsztatu pracy konstruowanie wiązań na podstawie instruktażu bezpieczne posługiwanie się narzędziami wdrażanie do poprawnego konstrukcyjnie i estetycznego wykonania zadania terminologia techniczna w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> wykazuje mierną wiedzę o technice wiązania węzłów poznaje materiały i narzędzia stosowane do wyrobu makramy motywowany i wspierany przez nauczyciela uczy się węzłów makramowych sporadycznie ma przygotowany warsztat pracy, który jednak wymaga uzupełnienia ze względu na brak niektórych narzędzi i materiałów z pomocą nauczyciela podejmuje próbę wykonania wybranych węzłów makramowych uczy się bezpiecznego posługiwania narzędziami wykonuje zadanie z miernym skutkiem 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi powiązać nazwę <i>makrama</i> z konkretnym wyrobem wie, że makramowe wyroby najczęściej pełnią funkcję dekoracyjną poznaje materiały, które można stosować do wyrobu makramy rozdzieli narzędzia stosowane do tworzenia wiązań uczy się węzłów makramowych sporadycznie ma właściwie przygotowany warsztat pracy z pomocą nauczyciela wykonuje niektóre węzły makramowe bezpiecznie posługuje się narzędziami wykonuje zadanie z różnym skutkiem poznaje słownictwo techniczne w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> rozumie, że makrama jest techniką rękodzielniczą polegającą na wiązaniu węzłów wie, że wyroby wykonane techniką makramy najczęściej pełnią funkcję dekoracyjną zna materiały, które można stosować do wyrobu makramy rozdzieli narzędzia stosowane do tworzenia wiązań rozpoznaje węzły makramowe: płaski podwójny, festonowy, spiralny, Józefina organizuje warsztat pracy wykonuje wiązania na podstawie instrukcji zawartych w podręczniku bezpiecznie posługuje się narzędziami poprawnie wykonuje zadanie wzbogaca słownictwo techniczne w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje makramę jako technikę rękodzielniczą polegającą na wiązaniu węzłów zna użytkowe i dekoracyjne funkcje makramy wie, jakie materiały mają zastosowanie w pracy wytwórczej zna narzędzia stosowane do tworzenia wiązań rozpoznaje i nazywa węzły makramowe: płaski podwójny, festonowy, spiralny, Józefina organizuje warsztat pracy wykonuje wiązania na podstawie instrukcji zawartych w podręczniku bezpiecznie posługuje się narzędziami wykonuje zadanie starannie i estetycznie wzbogaca słownictwo techniczne w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje makramę jako technikę rękodzielniczą polegającą na wiązaniu węzłów zna użytkowe i dekoracyjne funkcje makramy, prezentuje przykłady wie, jakie materiały mają zastosowanie w pracy wytwórczej zna narzędzia stosowane do tworzenia wiązań rozpoznaje i nazywa węzły makramowe: płaski podwójny, festonowy, spiralny, Józefina oraz inne (nie prezentowane na zajęciach) wzorowo organizuje warsztat pracy umiejętnie wykonuje wiązania na podstawie instrukcji zawartych w podręczniku, a także źródeł znalezionych w internecie lub innych opracowaniach sprawnie i bezpiecznie posługuje się narzędziami wykonuje zadanie starannie i estetycznie wzbogaca słownictwo techniczne w obrębie zagadnienia realizuje zadania dodatkowe 	<p>Metody pracy: pogadanka z wizualizacją omawianych treści, pokaz, praca z podręcznikiem, ćwiczenie praktyczne</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 2 <i>Materiały włókiennicze</i>, temat <i>Makrama – technika wiązania węzłów</i>, różne materiały stosowane do wyrobu makramy, narzędzia (np. szydełko, czółenka, listewka drewniana do mocowania makramy, gruby sznur do prezentacji), przykłady wyrobów makramowych</p>
<p>7. Konserwacja wyrobów włókienniczych</p>	<p>1</p>	<ul style="list-style-type: none"> zasady oraz znaczenie konserwacji odzieży definiowanie piktogramów jako znormalizowanego systemu znaków obrazkowych znaczenie piktogramów konserwacja odzieży a jej trwałość praktyczne działania w obrębie zagadnienia kształcenie nawyku zwracania uwagi na piktogramy 	<ul style="list-style-type: none"> poznaje zasady właściwej konserwacji odzieży dowiaduje się, czym są piktogramy motywowany i wspierany przez nauczyciela określa znaczenie niektórych piktogramów dotyczących prania, stosowania środków chemicznych, suszenia, prasowania dopingowany podejmuje próbę odczytania piktogramów umieszczonych na wszywkach odzieżowych kształci nawyk zwracania uwagi na piktogramy 	<ul style="list-style-type: none"> poznaje zasadność właściwej konserwacji odzieży dowiaduje się, czym są piktogramy określa znaczenie niektórych piktogramów dotyczących prania, stosowania środków chemicznych, suszenia, prasowania z pomocą nauczyciela odczytuje znaczenie piktogramów umieszczonych na wszywkach odzieżowych uświadamia sobie istnienie zależności między właściwą konserwacją odzieży a jej trwałością kształci nawyk zwracania uwagi na piktogramy 	<ul style="list-style-type: none"> ma świadomość zasadności właściwej konserwacji odzieży wie, że piktogramy to znormalizowany system znaków obrazkowych w miarę poprawnie określa znaczenie piktogramów dotyczących prania, stosowania środków chemicznych, suszenia, prasowania z niewielkimi błędami odczytuje znaczenie piktogramów umieszczonych na wszywkach odzieżowych uświadamia sobie istnienie zależności między właściwą konserwacją odzieży a jej trwałością uczy się stosowania wiedzy w praktyce kształci nawyk zwracania uwagi na piktogramy 	<ul style="list-style-type: none"> rozumie zasadność właściwej konserwacji odzieży wie, że piktogramy to znormalizowany system znaków obrazkowych określa znaczenie piktogramów dotyczących prania, stosowania środków chemicznych, suszenia, prasowania odczytuje znaczenie piktogramów umieszczonych na wszywkach odzieżowych ma świadomość istnienia zależności między właściwą konserwacją odzieży a jej trwałością potrafi zastosować wiedzę w praktyce kształci nawyk zwracania uwagi na piktogramy 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia sens właściwej konserwacji odzieży definiuje piktogramy jako znormalizowany system znaków obrazkowych sprawnie odczytuje znaczenie piktogramów dotyczących prania, stosowania środków chemicznych, suszenia, prasowania umiejętnie odczytuje znaczenie piktogramów umieszczonych na wszywkach odzieżowych wyjaśnia zależność między właściwą konserwacją odzieży a jej trwałością umiejętnie stosuje wiedzę w praktyce korzysta z piktogramów w praktyce 	<p>Metody pracy: rozmowa dydaktyczna z wizualizacją omawianych treści, praca z podręcznikiem</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 2 <i>Materiały włókiennicze</i>, temat <i>Konserwacja wyrobów włókienniczych</i>, piktogramy, wszywki odzieżowe</p>

8. Urządzenia techniczne	1	<ul style="list-style-type: none"> • urządzenia techniczne stosowane do konserwacji odzieży • historia narzędzi i urządzeń do prania odzieży • zasada działania pralki • umiejętność odczytywania instrukcji obsługi urządzeń technicznych • historia żelazka • zasada działania żelazka • bezpieczne posługiwanie się sprzętem elektrycznym • wiedza techniczna w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • poznaje urządzenia techniczne służące do konserwacji wyrobów włókienniczych • wykazuje minimalną znajomość historii narzędzi i urządzeń do prania odzieży • uczy się zasad obsługi pralki • poznaje historię żelazka • uczy się zasad obsługi żelazka • przyswaja sobie zasady bezpiecznego posługiwania się sprzętem elektrycznym stosowanym do konserwacji odzieży 	<ul style="list-style-type: none"> • poznaje urządzenia techniczne służące do konserwacji wyrobów włókienniczych • wykazuje duże braki w znajomości historii narzędzi i urządzeń do prania odzieży • przyswaja sobie zasady obsługi pralki, uczy się czytać instrukcję obsługi urządzenia • poznaje historię żelazka • przyswaja sobie zasady korzystania z żelazka, uczy się czytać instrukcję obsługi urządzenia • uczy się zasad bezpiecznego używania sprzętu elektrycznego stosowanego do konserwacji odzieży 	<ul style="list-style-type: none"> • zna urządzenia techniczne służące do konserwacji wyrobów włókienniczych • wykazuje niewielkie braki w znajomości historii narzędzi i urządzeń do prania odzieży • wie, jak działa pralka, potrafi odczytać instrukcję obsługi urządzenia • poznaje historię żelazka • wie, jak działa żelazko, potrafi odczytać instrukcję obsługi urządzenia • zna zasady bezpiecznego posługiwania się sprzętem elektrycznym stosowanym do konserwacji odzieży 	<ul style="list-style-type: none"> • zna urządzenia techniczne służące do konserwacji wyrobów włókienniczych • zna historię narzędzi i urządzeń do prania odzieży • wie, jak działa pralka, czyta ze zrozumieniem instrukcję obsługi urządzenia • zna historię żelazka • wie, jak działa żelazko, czyta ze zrozumieniem instrukcję obsługi urządzenia • określa zasady bezpiecznego posługiwania się sprzętem elektrycznym stosowanym do konserwacji odzieży • wykazuje solidną wiedzę techniczną w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • nazywa i opisuje urządzenia techniczne służące do konserwacji wyrobów włókienniczych • zna i potrafi przedstawić historię narzędzi i urządzeń do prania odzieży • omawia zasadę działania pralki, czyta ze zrozumieniem instrukcję obsługi urządzenia • zna historię żelazka • omawia zasadę działania żelazka, czyta ze zrozumieniem instrukcję obsługi urządzenia • określa zasady bezpiecznego posługiwania się sprzętem elektrycznym stosowanym do konserwacji odzieży • wykazuje szeroką wiedzę techniczną w obrębie zagadnienia 	<p>Metody pracy: rozmowa dydaktyczna z wizualizacją omawianych treści, praca z podręcznikiem, czytanie instrukcji technicznych</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 2 <i>Materiały włókiennicze</i>, temat <i>Urządzenia techniczne</i>, instrukcje obsługi pralki i żelazka</p>
9. Obróbka materiałów włókienniczych	2–3	<ul style="list-style-type: none"> • etapy produkcji odzieży: przygotowanie projektu i szablonu wykroju, krojenie, zszywanie, prasowanie • podstawowe narzędzia, przybory i urządzenia stosowane do obróbki wyrobów włókienniczych • zasada działania maszyny do szycia • definicja ściegu • rodzaje ściegów i ich zastosowanie • kształcenie umiejętności szycia • nabywanie zdolności manualnych 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje fragmentaryczną wiedzę o etapach produkcji odzieży • potrafi wskazać narzędzia używane do szycia • poznaje różne rodzaje ściegów • uczy się czynności związanych z obróbką wyrobów włókienniczych • z motywacją i pomocą nauczyciela podejmuje próbę wykonania wybranego ściegu 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje niewielką wiedzę o etapach produkcji odzieży • wskazuje na konkretnych przykładach podstawowe narzędzia, przybory i urządzenia do obróbki wyrobów włókienniczych • dowiaduje się, jak działa maszyna do szycia • poznaje różne rodzaje ściegów • posługuje się prostymi narzędziami do obróbki wyrobów włókienniczych • z pomocą nauczyciela podejmuje próbę wykonania wybranego ściegu • kształci umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> • zna etapy procesu produkcji odzieży: przygotowanie projektu i szablonu wykroju, krojenie, zszywanie, prasowanie • nazywa podstawowe narzędzia, przybory i urządzenia do obróbki wyrobów włókienniczych • poznaje zasadę działania maszyny do szycia • definiuje ścieg jako sposób przeprowadzania nitki przez tkaninę za pomocą igły • zna różne rodzaje ściegów • posługuje się prostymi narzędziami do obróbki wyrobów włókienniczych • wykonuje ściegi podstawowe • kształci umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> • zna etapy procesu produkcji odzieży: przygotowanie projektu i szablonu wykroju, krojenie, zszywanie, prasowanie • nazywa podstawowe narzędzia, przybory i urządzenia do obróbki wyrobów włókienniczych • poznaje zasadę działania maszyny do szycia • definiuje ścieg jako sposób przeprowadzania nitki przez tkaninę za pomocą igły • zna rodzaje ściegów i wskazuje możliwości ich zastosowania • umie posługiwać się prostymi narzędziami do obróbki wyrobów włókienniczych • wykonuje ściegi podstawowe i wybrane ściegi ozdobne • kształci umiejętności manualne 	<ul style="list-style-type: none"> • zna etapy procesu produkcji odzieży: przygotowanie projektu i szablonu wykroju, krojenie, zszywanie, prasowanie • nazywa podstawowe narzędzia, przybory i urządzenia do obróbki wyrobów włókienniczych • zna zasadę działania maszyny do szycia • definiuje ścieg jako sposób przeprowadzania nitki przez tkaninę za pomocą igły • zna rodzaje ściegów, charakteryzuje je i określa możliwości ich zastosowania • umie posługiwać się narzędziami do obróbki wyrobów włókienniczych • umiejętnie wykonuje ściegi podstawowe i ozdobne • wykazuje ponadprzeciętne zdolności manualne • realizuje dodatkowe zadania, jest żywo zainteresowany zagadnieniem 	<p>Metody pracy: rozmowa dydaktyczna z wizualizacją omawianych treści, praca z podręcznikiem, czytanie instrukcji technicznych</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 2 <i>Materiały włókiennicze</i>, temat <i>Obróbka materiałów włókienniczych</i>, przybory i przyrządy do obróbki wyrobów włókienniczych, płótno, igła średniej wielkości, gruba nić w kolorze kontrastowym do tkaniny</p>

<p>10. Skarpeciak – recyklingowa przytulanka</p>	<p>3</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ściegi podstawowe i ozdobne • projektowanie konstrukcyjne • operacje technologiczne na podstawie planu pracy • organizacja warsztatu pracy • upcykling – przetwarzanie materiałów w działaniu praktycznym, użytkowym • kształcenie umiejętności w zakresie szycia • zasady BHP podczas zajęć • wartość wyrobów rękodzielniczych 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje mierną wiedzę w zakresie tworzenia ściegów • motywowany i instruowany podejmuje próbę wykonania projektu rysunkowego • wykorzystuje samodzielnie zgromadzone lub udostępnione przez nauczyciela materiały recyklingowe do wykonania formy użytkowej • uczy się szycia ręcznego • zachowuje względny porządek na stanowisku pracy 	<ul style="list-style-type: none"> • zna wybrane ściegi podstawowe i ozdobne • podejmuje próbę wykonania projektu rysunkowego z uwzględnieniem dostępnych materiałów • motywowany wykonuje proste operacje technologiczne • wykorzystuje dostępne materiały recyklingowe do wykonania formy użytkowej • kształci umiejętność posługiwania się przyborami krawieckimi • uczy się szycia z uwzględnieniem zasad bezpieczeństwa • zachowuje względny porządek na stanowisku pracy 	<ul style="list-style-type: none"> • zna ściegi podstawowe i ozdobne • tworzy projekt rysunkowy z uwzględnieniem dostępnych materiałów • wykonuje operacje technologiczne na podstawie planu pracy • wykorzystuje dostępne materiały recyklingowe do wykonania formy użytkowej • poprawnie posługuje się przyborami krawieckimi • kształci umiejętność szycia • przestrzega zasad bezpieczeństwa • dba o porządek na stanowisku pracy • docenia wartość wyrobów rękodzielniczych 	<ul style="list-style-type: none"> • zna ściegi podstawowe i ozdobne • tworzy projekt rysunkowy z uwzględnieniem dostępnych materiałów • wykonuje operacje technologiczne na podstawie planu pracy, ze szczególną dbałością o estetykę • wykorzystuje dostępne materiały recyklingowe do wykonania formy użytkowej • umiejętnie posługuje się przyborami krawieckimi • kształci umiejętność szycia • przestrzega zasad bezpieczeństwa • dba o porządek na stanowisku pracy • docenia wartość wyrobów rękodzielniczych 	<ul style="list-style-type: none"> • zna ściegi podstawowe i ozdobne • tworzy kreatywny projekt rysunkowy z uwzględnieniem dostępnych materiałów • wykonuje operacje technologiczne na podstawie planu pracy, ze szczególną dbałością o estetykę • wykorzystuje dostępne materiały recyklingowe do wykonania formy użytkowej, stosuje indywidualne rozwiązania projektowe • sprawnie i umiejętnie posługuje się przyborami krawieckimi • kształci umiejętność szycia • przestrzega zasad bezpieczeństwa • realizuje dodatkowe zadania • docenia wartość wyrobów rękodzielniczych 	<p>Metody pracy: instruktaż słowny i wizualny, projektowanie, praktyczne działanie</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 2 <i>Materiały włókiennicze</i>, temat <i>Skarpeciak – recyklingowa przytulanka</i> z instrukcją fotograficzną <i>Krok po kroku</i></p>
<p>11. Podsumowanie działu 2</p>	<p>1</p>	<ul style="list-style-type: none"> • właściwości materiałów włókienniczych • terminologia techniczna w obrębie zagadnienia • rozpoznawanie i charakteryzowanie wybranych włókien • sploty tkackie • konserwacja wyrobów włókienniczych • rodzaje ściegów • umiejętności w zakresie szycia • organizacja warsztatu pracy • realizacja zadań zgodnie z planem pracy 	<ul style="list-style-type: none"> • z miernym skutkiem realizuje zadania utrwalające wiadomości o materiałach włókienniczych • wykazuje niepełną wiedzę na temat zagadnienia konserwacji odzieży • z pomocą nauczyciela na konkretnych przykładach rozpoznaje wyroby włókiennicze i niektóre rodzaje ściegów • motywowany wykonuje zadanie w zakresie szycia • z miernym skutkiem planuje pracę i organizuje warsztat 	<ul style="list-style-type: none"> • utrwała wiadomości o materiałach włókienniczych • powtarza terminologię techniczną w obrębie zagadnienia • wykazuje niepełną wiedzę na temat zagadnienia konserwacji odzieży • z pomocą nauczyciela na konkretnych przykładach rozpoznaje wyroby włókiennicze i niektóre rodzaje ściegów • motywowany wykonuje zadanie w zakresie szycia • popelnia błędy w planowaniu pracy i organizowaniu warsztatu 	<ul style="list-style-type: none"> • utrwała wiadomości o materiałach włókienniczych • powtarza terminologię techniczną w obrębie zagadnienia • rozpoznaje wybrane włókna na podstawie opisu • określa rodzaje niektórych splotów tkackich • wie, jak należy przeprowadzać konserwację odzieży • rozpoznaje wyroby włókiennicze • umie rozpoznać wybrane rodzaje ściegów • kształci umiejętności w zakresie szycia • potrafi zaplanować pracę • umie zorganizować warsztat pracy 	<ul style="list-style-type: none"> • utrwała wiadomości o materiałach włókienniczych • powtarza terminologię techniczną w obrębie zagadnienia • rozpoznaje włókna na podstawie opisu (sposób pozyskiwania, wynik próby ogniowej) • określa rodzaje splotów tkackich • wie, jak należy przeprowadzać konserwację odzieży z uwzględnieniem dołączonych piktogramów • rozpoznaje i nazywa wyroby włókiennicze • umie rozpoznać wybrane rodzaje ściegów • kształci umiejętności w zakresie szycia • potrafi przewidzieć i określić czynności wykonywane podczas realizacji zadania • wie, jak zorganizować warsztat pracy (dobór materiałów i narzędzi) 	<ul style="list-style-type: none"> • utrwała wiadomości o materiałach włókienniczych, wykazując szeroką wiedzę • sprawnie stosuje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia • rozpoznaje włókna na podstawie opisu (sposób pozyskiwania, wynik próby ogniowej), rozwija swoją wypowiedź • zna wszystkie rodzaje splotów tkackich • wie, jak należy przeprowadzać konserwację odzieży z uwzględnieniem dołączonych piktogramów • rozpoznaje i nazywa wyroby włókiennicze • umie rozpoznać poszczególne rodzaje ściegów podstawowych i ozdobnych • kształci umiejętność szycia • potrafi przewidzieć i określić czynności wykonywane podczas realizacji zadania • wie, jak zorganizować warsztat pracy (dobór materiałów i narzędzi) • realizuje zadania dodatkowe 	<p>Metody pracy: rozmowa dydaktyczna, prezentacja, praca z podręcznikiem, ćwiczenia w obrębie zagadnienia</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 2 <i>Materiały włókiennicze</i>, temat <i>Podsumowanie działu 2</i></p>

<p>3. Materiały konstrukcyjne – metale</p>	<p>1. W świecie metali</p>	<p>1</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zastosowanie metali w przemyśle • historia pozyskiwania metali • zasada działania dymarki • proces wytopienia metali w wielkim piecu • właściwości metali • sposoby obróbki metali • narzędzia do obróbki mechanicznej • wpływ przemysłu metalowego na zanieczyszczenie środowiska • sposoby przeciwdziałania negatywnym wpływom metali ciężkich • korozja i jej skutki • terminologia techniczna w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • motywowany i kierunkowany przez nauczyciela udziela lakonicznych odpowiedzi dotyczących zastosowania metali w różnych dziedzinach przemysłu • wykazuje fragmentaryczną wiedzę na temat zasady działania dymarki • motywowany i kierunkowany przez nauczyciela podejmuje próby określania właściwości metali • posiada fragmentaryczną wiedzę na temat metod obróbki metali • uświadamia sobie wpływ przemysłu metalowego na zanieczyszczenie środowiska i zdrowie człowieka • poznaje sposoby zapobiegania negatywnym wpływom metali ciężkich • podczas wypowiedzi posługuje się językiem potocznym, nie używa słownictwa technicznego 	<ul style="list-style-type: none"> • kierunkowany wskazuje nieliczne przykłady zastosowania metali w różnych dziedzinach przemysłu • opisuje na podstawie schematu zasadę działania dymarki • z pomocą nauczyciela podaje wybrane właściwości metali • kierunkowany wymienia wybrane sposoby obróbki metali • podaje przykłady narzędzi do obróbki mechanicznej • uświadamia sobie wpływ przemysłu metalowego na zanieczyszczenie środowiska i zdrowie człowieka • poznaje sposoby zapobiegania negatywnym wpływom metali ciężkich • w minimalnym zakresie używa słownictwa technicznego podczas wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje przykłady możliwości zastosowania metali w różnych dziedzinach przemysłu • zna w ogólnym zarysie historię pozyskiwania metali • umie opisać zasadę działania dymarki • omawia na podstawie schematu rysunkowego proces wytopienia metali w wielkim piecu • zna określone właściwości metali • potrafi wymienić wybrane sposoby obróbki metali • wymienia narzędzia do obróbki mechanicznej • ma świadomość wpływu przemysłu metalowego na zanieczyszczenie środowiska i zdrowie człowieka • rozumie znaczenie działań mających na celu zapobieganie negatywnym wpływom metali ciężkich • wie, czym jest korozja • zna terminologię techniczną w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • wie, jakie są możliwości zastosowania metali w różnych dziedzinach przemysłu • zna historię pozyskiwania metali • wyjaśnia zasadę działania dymarki • opisuje proces wytopienia metali w wielkim piecu • zna właściwości metali • omawia sposoby obróbki metali • wymienia narzędzia do obróbki mechanicznej i wie, do czego służy każde z nich • ma świadomość wpływu przemysłu metalowego na zanieczyszczenie środowiska i zdrowie człowieka • zna sposoby zapobiegania negatywnym wpływom metali ciężkich • definiuje korozję i przewiduje jej skutki • stosuje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • wie, jakie są możliwości zastosowania metali w różnych dziedzinach przemysłu i podaje odpowiednie przykłady • zna historię pozyskiwania metali • wyjaśnia zasadę działania dymarki • dokładnie opisuje proces wytopienia metali w wielkim piecu • zna właściwości metali • omawia sposoby obróbki metali • wymienia narzędzia do obróbki mechanicznej i wie, do czego służy każde z nich • podaje przykłady negatywnego wpływu przemysłu metalowego na zanieczyszczenie środowiska i zdrowie człowieka • zna i opisuje sposoby zapobiegania negatywnym wpływom metali ciężkich • definiuje korozję i przewiduje jej skutki • sprawnie stosuje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia 	<p>Metody pracy: rozmowa dydaktyczna z wizualizacją omawianych treści, obserwacja, praca z podręcznikiem</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 3 <i>Materiały konstrukcyjne – metale</i>, temat <i>W świecie metali</i>, materiał poglądowy w dowolnej formie, karton formatu A2, kolorowe pisaki</p>
---	-----------------------------------	----------	---	--	---	--	--	---	--

2. Łączenie metali	1	<ul style="list-style-type: none"> • metody łączenia metali • różnica między połączeniami nierozłącznymi a rozłącznymi • połączenia nierozłączne: spawanie, zgrzewanie, lutowanie, nitowanie • połączenia rozłączne: klinowe, wpustowe, sworzniowe, kołkowe, gwintowe • zasady lutowania miękkiego • narzędzia i materiały stosowane do prac lutowniczych • zasady BHP podczas lutowania • metody lutownicze • umiejętność wyszukiwania informacji w internecie • terminologia techniczna w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • poznaje metody łączenia metali • motywowany i kierunkowany nazywa niektóre połączenia nierozłączne i rozłączne • wykazuje minimalną wiedzę na temat zasad lutowania miękkiego • kierunkowany wskazuje niektóre narzędzia i materiały wykorzystywane podczas lutowania • zapoznaje się z zasadami BHP podczas prac lutowniczych • uczy się wyszukiwać informacje w internecie • w minimalnym zakresie używa słownictwa technicznego w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • poznaje metody łączenia metali • z pomocą nauczyciela wskazuje różnice między połączeniami nierozłącznymi a rozłącznymi • nazywa niektóre połączenia nierozłączne i rozłączne • wykazuje niewielką wiedzę na temat zasad lutowania miękkiego • z pomocą nauczyciela wskazuje niektóre narzędzia i materiały wykorzystywane podczas lutowania • zapoznaje się z zasadami BHP podczas prac lutowniczych • uczy się wyszukiwać informacje w internecie • w minimalnym zakresie używa słownictwa technicznego w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • poznaje metody łączenia metali • wskazuje różnice między połączeniami nierozłącznymi a rozłącznymi • nazywa połączenia nierozłączne: spawanie, zgrzewanie, lutowanie, nitowanie • nazywa połączenia rozłączne: klinowe, wpustowe, sworzniowe, kołkowe, gwintowe • wie, na czym polega lutowanie miękkie • wymienia narzędzia i materiały wykorzystywane podczas lutowania • poznaje zasady BHP podczas prac lutowniczych • rozróżnia wybrane metody lutowania • potrafi wyszukiwać informacje w internecie • zna terminologię techniczną w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • zna metody łączenia metali • wskazuje różnice między połączeniami nierozłącznymi a rozłącznymi • nazywa połączenia nierozłączne: spawanie, zgrzewanie, lutowanie, nitowanie • nazywa połączenia rozłączne: klinowe, wpustowe, sworzniowe, kołkowe, gwintowe • zna zasady lutowania miękkiego • wymienia narzędzia i materiały wykorzystywane podczas lutowania • zna zasady BHP podczas prac lutowniczych • rozróżnia różne metody lutowania • potrafi wyszukiwać informacje w internecie • stosuje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • zna i opisuje metody łączenia metali • wyjaśnia różnice między połączeniami nierozłącznymi a rozłącznymi • nazywa i opisuje połączenia nierozłączne: spawanie, zgrzewanie, lutowanie, nitowanie • nazywa i opisuje połączenia rozłączne: klinowe, wpustowe, sworzniowe, kołkowe, gwintowe • zna i potrafi omówić zasady lutowania miękkiego • wymienia narzędzia i materiały wykorzystywane podczas lutowania • zna zasady BHP podczas prac lutowniczych • potrafi opisać różne metody lutowania • sprawnie wyszukuje informacje w internecie • sprawnie stosuje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia 	<p>Metody pracy: rozmowa dydaktyczna z wizualizacją omawianych treści, obserwacja, praca z podręcznikiem</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 3 <i>Materiały konstrukcyjne – metale</i>, temat <i>Łączenie metali</i>, materiał poglądowy w dowolnej formie (np. film), w miarę możliwości materiały do przeprowadzenia pokazu lutowania, komputery z dostępem do internetu</p>
3. Takie ładne przedmioty z metalu	1	<ul style="list-style-type: none"> • zastosowanie metali do tworzenia konstrukcji dekoracyjno-użytkowych • definicja metaloplastyki • specyfika pracy kowala • wyposażenie warsztatu kowalskiego (urządzenia i narzędzia) • specyfika pracy ślusarza • narzędzia ślusarskie • płatnerstwo • terminologia techniczna w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • poznaje możliwości zastosowania metalu przy konstruowaniu przedmiotów dekoracyjno-użytkowych • motywowany i kierunkowany wskazuje przedmioty wykonane techniką metaloplastyki • wie w ogólnym zarysie, na czym polega zawód kowala • motywowany i kierunkowany wymienia niektóre urządzenia i narzędzia kowalskie oraz ślusarskie • w minimalnym zakresie używa słownictwa technicznego w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • poznaje możliwości zastosowania metalu przy konstruowaniu przedmiotów dekoracyjno-użytkowych • rozpoznaje przedmioty wykonane techniką metaloplastyki • wie w ogólnym zarysie, na czym polega zawód kowala • kierunkowany wymienia niektóre urządzenia i narzędzia kowalskie oraz ślusarskie • wykazuje słabą znajomość słownictwa technicznego w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • poznaje możliwości zastosowania metalu przy konstruowaniu przedmiotów dekoracyjno-użytkowych • definiuje pojęcie <i>metaloplastyka</i> • wie, na czym polega praca kowala • zna niektóre urządzenia i narzędzia wykorzystywane przez kowala do obróbki metalu • wymienia niektóre czynności związane z obróbką metalu wykonywane przez ślusarza • zna wybrane narzędzia ślusarskie • wie, czym jest płatnerstwo • zna terminologię techniczną w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • zna możliwości zastosowania metalu przy konstruowaniu przedmiotów dekoracyjno-użytkowych • definiuje pojęcie <i>metaloplastyka</i> • wie, na czym polega praca kowala • zna urządzenia i narzędzia wykorzystywane przez kowala do obróbki metalu • wie, jakie czynności związane z obróbką metalu wykonuje ślusarz • zna narzędzia ślusarskie • definiuje płatnerstwo • zna i stosuje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • zna możliwości zastosowania metalu przy konstruowaniu przedmiotów dekoracyjno-użytkowych • definiuje pojęcie <i>metaloplastyka</i> i wskazuje przykłady przedmiotów wykonanych tą techniką • wyjaśnia, na czym polega praca kowala • wymienia oraz opisuje urządzenia i narzędzia wykorzystywane przez kowala do obróbki metalu • wie, jakie czynności związane z obróbką metalu wykonuje ślusarz • wymienia i opisuje narzędzia ślusarskie • definiuje płatnerstwo • sprawnie stosuje terminologię techniczną w obrębie zagadnienia 	<p>Metody pracy: rozmowa dydaktyczna, prezentacja, praca z podręcznikiem, instruktaż słowny i wizualny, ćwiczenia utrwalające wiedzę</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 3 <i>Materiały konstrukcyjne – metale</i>, temat <i>Takie ładne przedmioty z metalu</i></p>

	4. Konstrukcja z drutu – drzewko szczęścia	3	<ul style="list-style-type: none"> narzędzia do obróbki metali projektowanie konstrukcji z metalu organizacja warsztatu pracy realizacja zadania na podstawie planu pracy z zachowaniem norm czasowych zasady bezpieczeństwa podczas posługiwania się narzędziami kształcenie zdolności technicznych i umiejętności manualnych wartość wyrobów rzemieślniczych 	<ul style="list-style-type: none"> motywowany i kierunkowany wymienia narzędzia stosowane do obróbki metali dopingowany przez nauczyciela podejmuje próbę wykonania zadania na podstawie wskazanego projektu technicznego wykazuje poważne zaniedbania w organizacji warsztatu pracy instruowany przez nauczyciela w miarę poprawnie posługuje się narzędziami wymaga dozoru w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa i posługiwania się narzędziami rzadko zachowuje porządek na stanowisku pracy w znacznie wydłużonym czasie i mało starannie, a także motywowany przez nauczyciela, podejmuje próbę wykonania zadania technicznego 	<ul style="list-style-type: none"> kierunkowany wymienia narzędzia stosowane do obróbki metali z pomocą nauczyciela projektuje i wykonuje dekoracyjny przedmiot z elementów metalowych wykazuje zaniedbania w organizacji warsztatu pracy instruowany przez nauczyciela w miarę poprawnie posługuje się narzędziami wymaga dozoru w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa i posługiwania się narzędziami zachowuje względny porządek na stanowisku pracy kierunkowany przez nauczyciela, w wydłużonym czasie realizuje zadanie techniczne wykonuje pracę wytwórczą mało starannie 	<ul style="list-style-type: none"> zna narzędzia stosowane do obróbki metali projektuje i wykonuje dekoracyjny przedmiot z elementów metalowych organizuje warsztat pracy prawidłowo posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa zachowuje względny porządek na stanowisku pracy realizuje zadanie zgodnie z planem pracy bezpiecznie posługuje się narzędziami poprawnie wykonuje zadanie techniczne docenia wartość wyrobów rzemieślniczych 	<ul style="list-style-type: none"> zna narzędzia stosowane do obróbki metali projektuje i wykonuje dekoracyjny przedmiot z elementów metalowych organizuje warsztat pracy umiejętnie posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa dba o porządek na stanowisku pracy realizuje zadanie zgodnie z planem pracy bezpiecznie posługuje się narzędziami starannie i estetycznie wykonuje zadanie techniczne docenia wartość wyrobów rzemieślniczych 	<ul style="list-style-type: none"> zna i opisuje narzędzia stosowane do obróbki metali oryginalnie oraz precyzyjnie projektuje i wykonuje dekoracyjny przedmiot z elementów metalowych sprawnie organizuje warsztat pracy umiejętnie posługuje się narzędziami przestrzega zasad bezpieczeństwa zawsze dba o porządek na stanowisku pracy realizuje zadanie sprawnie i zgodnie z planem pracy bezpiecznie posługuje się narzędziami wykonuje zadanie z dużą starannością docenia wartość wyrobów rzemieślniczych 	<p>Metody pracy: instruktaż słowny i wizualny, projektowanie, praktyczne działanie</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 3 <i>Materiały konstrukcyjne – metale</i>, temat <i>Konstrukcja z drutu – drzewko szczęścia</i> z instrukcją fotograficzną <i>Krok po kroku</i>, prezentacja w dowolnej formie przedstawiająca metalowe przedmioty użytkowe typu drzewko szczęścia</p>
--	---	---	---	---	--	--	---	--	--

5. Podsumowanie działu 3	1	<ul style="list-style-type: none"> • możliwości zastosowania metalu w przemyśle • terminologia techniczna w obrębie zagadnienia • powtórne wykorzystanie odpadów metalowych • graficzna forma utrwalenia wiadomości • umiejętność pracy w grupie 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje minimalną wiedzę o metalach • motywowany przez nauczyciela udziela lakonicznych wypowiedzi na temat zastosowania metali w przemyśle • dopingowany i kierunkowany przez nauczyciela podaje przykłady metali stosowanych w przemyśle • próbuje podać przykład powtórnego wykorzystania odpadów metalowych • w minimalnym zakresie używa słownictwa technicznego w obrębie zagadnienia 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje niepełną wiedzę o metalach • kierunkowany przez nauczyciela wykazuje niepełną wiedzę o możliwościach zastosowania metali w różnych dziedzinach przemysłu • z pomocą nauczyciela wymienia nazwy powszechnie stosowanych metali • dopingowany przez nauczyciela próbuje zaprezentować swoją wiedzę w formie graficznej • wskazuje przykład powtórnego wykorzystania odpadów metalowych • wykazuje słabą znajomość terminów technicznych w obrębie zagadnienia • pracuje w grupie, ale bez zaangażowania 	<ul style="list-style-type: none"> • utrwała wiadomości o metalu • zna wybrane możliwości zastosowania metali w różnych dziedzinach przemysłu • wymienia nazwy powszechnie stosowanych metali • w miarę poprawnie przedstawia swoją wiedzę w formie graficznej • zna niektóre sposoby powtórnego wykorzystania odpadów metalowych • utrwała terminologię techniczną w obrębie zagadnienia • pracuje w grupie 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje się pełną wiedzą o metalach • zna możliwości zastosowania metali w różnych dziedzinach przemysłu • podaje nazwy powszechnie stosowanych metali • potrafi przedstawić swoją wiedzę w formie graficznej • zna sposoby powtórnego wykorzystania odpadów metalowych • utrwała terminologię techniczną w obrębie zagadnienia • z powodzeniem pracuje w grupie 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje szeroką wiedzę o metalach, w wybranych dziedzinach wykraczającą poza wiedzę programową • zna i opisuje możliwości zastosowania metali w różnych dziedzinach przemysłu • podaje nazwy powszechnie stosowanych metali • potrafi sprawnie i z pomysłem przedstawić swoją wiedzę w formie graficznej • wymienia i opisuje sposoby powtórnego wykorzystania odpadów metalowych • sprawnie posługuje się terminologią techniczną w obrębie zagadnienia • z powodzeniem pracuje w grupie, przyjmując najczęściej pozycję lidera 	<p>Metody pracy: rozmowa dydaktyczna, prezentacja, praca z podręcznikiem, mapa mentalna, ćwiczenia w obrębie zagadnienia</p> <p>Materiały dydaktyczne: podręcznik <i>Technika 5</i>, rozdział 3 <i>Materiały konstrukcyjne – metale</i>, temat <i>Podsumowanie działu 3</i>, karton formatu A3, kolorowe pisaki, kartki do notatek, komputery z dostępem do internetu</p>
--------------------------	---	---	--	--	---	---	---	---